

- 3) Är det mot bakgrund av ovanstående möjligt att finna att trots att ett djur har ett härstamningsbevis som utfärdats av en avelsförening i medlemsstaten, i vilket nämnda uttryck förekommer, kan det, om det blir föremål för handel inom gemenskapen, inte ge handlaren rätt till exportstöd av det skälet att det inte anses vara ett renrasigt avelsdjur, trots att ett officiellt dokument återopas i vilket ovanstående uttryck återfinns?

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 17 maj 2005 om härstamningsbevis för och uppgifter om renrasiga avelsdjur av nötkreatur, deras sperma, ägg och embryon (EUT L 125, s. 15).

Överklagande ingett den 21 juli 2014 av Dunamenti Erőmű Zrt av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 30 april 2014 i mål T-179/09, Dunamenti Erőmű Zrt mot Europeiska kommissionen

(Mål C-357/14 P)

(2014/C 329/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Dunamenti Erőmű Zrt (ombud: advokaterna J. Philippe, F.-H. Boret och A.-C. Guyon)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 30 april 2014 i mål T-179/09, i den mån den fastställer kommissionens beslut 2009/609/EG av den 4 juni 2008 om det statliga stöd C 41/05 som Ungern genomfört i form av energiköpsavtal ⁽¹⁾ i vilket energiköpsavtalen förklarades vara rättsstridigt statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden,
- döma i saken och ogiltigförklara kommissionens beslut 2009/609/EG av den 4 juni 2008 om det statliga stöd C 41/05 som Ungern genomfört i form av energiköpsavtal, i den mån som energiköpsavtalen i beslutet förklarades vara rättsstridigt statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden, alternativt återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i målet vid tribunalen och i målet vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat fem grunder. Tribunalen ogillade i den överklagade domen klagandens talan om i huvudsak ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2009/609/EG av den 4 juni 2008 om det statliga stöd C 41/05 som Ungern genomfört i form av energiköpsavtal, i den mån som energiköpsavtalen i beslutet hade förklarats vara rättsstridigt statligt stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden, alternativt ogiltigförklaring av artiklarna 2 och 5 i beslutet.

Klaganden har som första grund ifrågasatt tribunalens bedömning att energiköpsavtalen kunde kvalificeras som nytt stöd utan att dessförinnan ha prövats huruvida energiköpsavtalen över huvud taget utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

Klaganden har som andra grund ifrågasatt tribunalens slutsats att kommissionens uppfattning, att det var tidpunkten för Ungerns anslutning till EU som var den lämpliga referensperioden för kvalificeringen av åtgärder som statligt stöd i enlighet med de kriterier som föreskrivs i artikel 107.1 FEUF, var riktig. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning när den fann att det i bilaga IV föreskrivs en regel som innebär att det är tiden för Ungerns anslutning till EU som utgör den relevanta perioden vid bedömningen av om en statlig åtgärd utgör statligt stöd. Tribunalen har missuppfattat bilaga IV eftersom det i denna varken föreskrivs eller antyds att bedömningen av huruvida en åtgärd utgör statligt stöd ska göras med utgångspunkt i dagen för anslutningen.

Klaganden har som tredje grund gjort gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning och när den fann att företagen hade gynnats i den mening som avses i artikel 107.1, utan att ta hänsyn till omständigheterna vid tiden för energiköpsavtalens ingående. Tribunalen bedömning att företagen gynnats var felaktig eftersom 1) Magyar Villamos Művek (MVM) hade agerat i egenskap av privat investerare vid ingåendet av energiköpsavtalen vilka utgjorde en förberedande åtgärd för att underlätta Dunamentis privatisering, och 2) även om företagen skulle ha gynnats genom avtalen (vilket klaganden ifrågasätter) skulle ersättning för detta ha betalats genom försäljningen av Dunamenti,

Klaganden har som fjärde grund ifrågasatt tribunalens bedömning av den risk som följer av MVM:s skyldighet att göra minimiköp. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att härleda förekomsten av en fördel från MVM:s skyldighet att göra minimiköp utan att bevisa förekomsten av en strukturell risk.

Klaganden har som femte grund ifrågasatt tribunalens godkännande av den metod som kommissionen valt för att beräkna stödets storlek. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning när den godkände denna beräkningsmetod, eftersom den innebar att de belopp som skulle återbetalas bestämdes som skillnaden i inkomst och inte som skillnaden i vinst då denna skillnad kan leda till att själva förekomsten av ett statligt stöd kan ifrågasättas.

⁽¹⁾ EUT L 225, s. 53.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litauen) den 23 juli 2014 – ERGO Insurance SE, genom sin litauiska filial ERGO Insurance SE mot If P&C Insurance AS, genom sin filial If P&C Insurance AS

(Mål C-359/14)

(2014/C 329/11)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ERGO Insurance SE, genom sin litauiska filial ERGO Insurance SE

Motpart: If P&C Insurance AS, genom sin filial If P&C Insurance AS

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 [juni] 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ⁽¹⁾, i vilken det föreskrivs att "[o]m inte tillämplig lag kan fastställas enligt punkt 1 eller 2 ska avtalet vara underkastat lagen i det land till vilket det har närmast anknytning" tolkas så, att tysk lag ska tillämpas under sådana omständigheter som de som har uppkommit i förevarande fall?
- 2) Om svaret på den första frågan är nekande, ska den princip som fastställts i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) ⁽²⁾ tolkas så, att den lag som ska tillämpas i tvisten mellan dragfordonets försäkringsgivare och släpvagnens försäkringsgivare, under sådana omständigheter som dem som har uppkommit i förevarande fall, ska fastställas i enlighet med lagen i det land där den skada som orsakats av trafikolyckan uppkom?

⁽¹⁾ EUT L 177, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 199, s. 40.